

اذان و اقامه

اذان و اقامه

۱. امام خمینی (ره): مستحب است بین اذان و اقامه، یک قدم بردارد یا قدری بنشیند یا سجده کند یا ذکر بگوید یا دعا بخواند یا قدری ساکت باشد یا حرفی بزند و یا دو رکعت نماز بخواند؛ ولی حرف زدن بین اذان و اقامه ی نماز صبح مستحب نیست و نماز خواندن بین اذان و اقامه ی نماز مغرب را به امید ثواب به جا بیاورد.

(العروة الوثقی، اذان و اقامه، فصل یستحب فیهما امور: العاشر)

آیت الله العظمی خامنه ای:

مستحب است بین اذان و اقامه قدری بنشیند یا سجده کند یا تسبیح بگوید یا قدری ساکت باشد یا حرفی بزند یا دو رکعت نماز بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۱۳۷

۲. امام خمینی (ره): وقتی انسان می تواند مشغول نماز شود، که یقین کند وقت داخل شده است، یا دو مرد عادل به داخل شدن وقت خبر دهند به شرط این که خبرشان حسی باشد نه حدسی؛ ولی اذان مؤذن هر چند عادل و موثق و وقت شناس باشد، بنا بر احتیاط واجب کفایت نمی کند.

(تحریر الوسیلة، الصلاة، اوقات صلوات الیومیّه، م ۱۶)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اذان ثقه همان خبر اوست و خبر ثقه در موضوعات حجت نیست؛ مگر آنکه اطمینان آور باشد. (استفتاء، ۲۴)